

[Waldorff]

ves mål? Er det ytringsfriheden? Man taler om, at det kan få alvorlige konsekvenser for befolkningen, hvis en gentagelsessituation falder på et uheldigt tidspunkt. Der ligger nogle tendenser til her at arbejde videre på udvidelsen af det begreb, som hedder de livsvigtige områder. Næsten alle strejkende arbejdere har en meget dyb respekt for det, der hedder »livsvigtige funktioner«. Man har set f. eks. i forbindelse med benzinchaufførernes strejke og i en lang række andre tilfælde, hvordan arbejdere undtager det, der kan kaldes livsvigtige områder. Man har også set, hvis jeg husker rigtigt, at journalisterne i forbindelse med den sidste strejke har undtaget det, som måtte kaldes livsvigtige områder, fra strejken omkring nyhedsformidlingen.

Men dette til stadighed at udvide begrebet »livsvigtige områder« eller »alvorlige områder«, »for befolkningen meget vigtige områder«, er for de konservative intet andet end et middel til at knægte de arbejdere, hvis interesser man har dannet et parti til at knægte.

Jeg vil godt pege på en enkelt ting fra det konservative folkepartis historie, som viser lidt om, hvor meget de kerer sig om ytringsfriheden. Under den store strejke i 1956, hvor dagbladene var lammet, var de konservative et af de partier, som i folketinget og i øvrigt andre steder krævede, at nu måtte Danmarks Radio lukkes op, for at partierne kunne komme til orde, da man ikke kunne komme til orde gennem dagspressen. Da gjorde man den erfaring, at i og med, at partierne havde 5 minutter hver hver dag, fik Danmarks kommunistiske parti hidtil uhørte muligheder for at komme ud med sine synspunkter, og det virkede fantastisk mobiliserende. Hvad sagde de konservative da? De foreslog, at man stoppede.

Lindinger (EP):

Erhvervspartiet kan ikke gå ind for det konservative forslag af følgende grunde:

For det første vil erhvervspartiet i høj grad søge sine stemmer også blandt ansatte i erhverv, og næsten ethvert menneske i dette land har jo et erhverv. Det at have fri strejkeret og ytringsfrihed er i allerhøjeste grad noget, der vil komme til at kendetegne erhvervspartiets program.

Da undertegnede første gang stod på den ene talerstol ved den første lejlighed, der bød sig, indledte jeg min jomfrutale med ordene: ret til arbejde skal være en menneskeret. Jeg sluttede den med ordene: og tag så hjertet med! Men i min tale talte jeg om demokratiets stilling og lagde særlig vægt på to meget, meget vigtige ting, nemlig ytringsfriheden og strejkeretten.

Det skal være tilladt i dette land at strejke, og det skal også være tilladt at ytre sig. Til trods for at jeg selv har været genstand for strejker, der alle har været ulovlige – det tør jeg godt sige herfra, hver og én har været ulovlig, der har ikke været én eneste lovlig – og at jeg også er genstand for en ytringsfrihed, der nærmer sig perfidi – man behøver bare at læse mit største støtteorgan, som skaffer mig mange stemmer i øjeblikket – så er det et faktum, at et parti som erhvervspartiet ønsker at stå helt klart med synspunkter, som hører hjemme i et dansk demokrati, nemlig at vi har fuld ytringsfrihed, og at vi har fuld strejkeret.

På fredag vil man kunne få fornøjelsen i dette land at se undertegnede på TV i 40 minutter, hvor jeg ligesom Max Hørvø bliver genstand for angreb af alt, hvad man kan skrabe frem af folk, der vil angribe mig, og jeg skal da også nok svare for mig selv, for der er mange ting, der trænger til at blive godt revideret. Men erhvervspartiet vil i hvert fald ikke kunne støtte noget som helst, der hindrer, at man kan lave lovlige arbejdsnedlæggelser. At grundlaget for forslaget skyldes ulovlige, er en anden sag, men det betyder ikke, at erhvervspartiet af den grund går ind for det. Dem har erhvervspartiets stifter haft nok af selv.

Fjerde næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg mener, at der er anledning til at minde om, at det, vi behandler i øjeblikket, er forslag til folketingsbeslutning om nyhedsformidlingen i Danmarks Radio.

Grethe Fenger Møller (KF):

Det er vel en velkendt sag, at det konservative folkeparti er imod, at Danmarks Radio er et monopol, men i øjeblikket har vi altså et monopol, der hedder Danmarks Radio, og så må det også være en opgave at få dette monopol til at fungere.